

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

LXXIV. Quod alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab alijs in exemplum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

effectus de facto vel de jure redditus est impossibilis: ut iterum patet in sponsalibus, quibus supervenit impedimentum, obstanti valori nuptiarum, *c. Sicut cit. Sc.* & in voto, quò promissa actio, si de facto, vel de jure propter supervenientem prohibitionem, impossibilis fiat, extinguitur, juxta dicta *L. 3. tit. 34. n. 32.* Eadem ratione extinguitur stipulatio, si res in stipulationem de ducta fiat Sacra, aut Religiosa, vel commercio hominum alter, sine facto tamen promissoris, subtrahatur, *l. Si legati 2. ff. de V. O. & S. Item 2. Instit. de inutil. stipulat.*

7. Neque Regula ita temperata sensui officit decisio, *c. 1. de Etat. & qual. Sc. Tuanos 4. de Cleric. agrot.* quorum textuum priori Abbates, Decani, Praepositi dignitates suas canonicè assecuti, si ex superveniente impedimento initiari Sacerdotio non possint, dignitates suas amittunt: posteriori ab Ecclesiae administratione removetur ejus Rector, lepra morbo percussus, post beneficii titulum & possessionem canonicè obrentam. Non, inquam, hæc officunt; quia *c. 1. cit. sermo est de Abbatibus & c. dignitates suas nondum assecuti plenè sive absolute, sed sub tacita conditione intra annum suscipiendi Ordinis Sacerdotalis, arg. c. Licet 14. de Elect. in 6. Sc. Tuanos cit.* Rector non removetur ab ipsa Ecclesia & officio, sed ab istius tantum exercitio sive administratione actuali & publica; quòd hanc ei moraliter impossibilem reddiderit lepra, quominus officio suo decenter & sine aliorum horrore fungi valeat, ut de utroque casu dictum ad Rubric. de Cleric. agrot. n. 9.

REGULA LXXIV.

Quod alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum.

SUMMARIUM.

1. De Gratiis ultra vel contra Jus datus est sermo.
2. Sensus Regulae consentaneus Apostolicis rescriptis.
3. Ratione firmatur.

Regulam hanc Gratiarum, Apostolicà aliave Principali auctoritate ultra & ferè contra commune Jus concessarum, exemplis passim Interpretes illustrant. Ex quorum proinde mente

Sensus ejus est, *Ea, que privilegio, dispensatione, aliave simili gratià contra commune Jus aut ultra ea, qua ipso permessa sunt, personis singularibus specialiter conceduntur, ab aliis trahi in exemplum, & in simili casu sibi quoque permessa existimari non debent.* Qui Regulae sensus rescriptis Apostolicis valde consentaneus est; sic enim summi Pontifices, Zacharias Bonifacio Sacrae Sedis Moguntinae Antistiti successorem sibi designandi facultatem speciali gratià concedens, ne id in exemplum traheretur, subdit, *Hoc nulli concedi alii patimur, quòd tibi charitate cogente largiri censuimus can. Petisti 17. V. Si eundem. 7. q. 1. & Gregorius Ravennatenis Archiepiscopus, ob usum Pallii extra Missarum solennia attentatum, redarguens disertè monet, ipsum, si suae privilegium probare nequeat, aliarum Ecclesiarum singulari favore nullatenus defendi, can. Contra morem 8. dist. 100.* Simili etiam modò privilegio, vi cujus Praelatorum electioni cum suffragatoribus Ecclesiasticis interesse, aut Praelatum solus nominare valeat, alicui laico specialiter concessio, aliò exemplo ducti uti, responsò pariter Gregorianò eaque ratione prohibentur; quia, quod uni singillatim conceditur, non statim

statim omnibus convenit, *can. Hinc est 16. q. 1.* in quem etiam sensum Ulpianus eleganter respondit, *l. 1. ff. de Constitut. Princip.* cujus *§. fin. Planè*, inquit, *ex his (Principum Constitutionibus) quaedam sunt Personales, nec ad exemplum trahuntur; nam, quæ Princeps alicui ob merita indulget, vel si alicui sine exemplo subvenit, personam non egreditur.*

3. Ratio ulterior horum & Regulæ est partim; quia privilegia, dispensationes & quævis gratiæ, à communibus Juris Regulis exorbitantes, odiosæ & strictæ sunt interpretationis; ut in consequentiam trahi nequeant, & à casu, causa, vel persona una ad aliam extensionem non admittant, per tradita ad *Reg. Quæ à Jure 28.* partim verò; quia Principis, ejusmodi gratiam contemplatione meritorum vel alicujus prærogativæ singularis, aut alicujus necessitatis vel utilitatis extraordinariæ intuitu concedentis, voluntas spectat personam particularem & constituit Jus singulare, *§. cit. Et l. Jus singulare 16. ff. de LL.* ac proinde ob defectum voluntatis in concedente locum in aliis non habet, *can. Et §. cit.* Quare justissimâ animadversione Alexander III. temerarium omnino & indignum pronuntiavit, aliquem sibi sua autoritate præsumere, quod Ecclesia Romana alicui certâ ratione inspectâ singularibus voluit beneficii indulgere, *c. Sanè 9. de Privileg.*

REGULA LXXV.

Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari, cui fidem à se præstitam servare recusat.

SUMMARIUM.

1. Regula sensus Juris definitionibus.
2. Et ratione demonstratur.

3. Fides etiam jurata non servatur si dem datam violanti,
4. Etiam privilegiato & exempto,
5. Et fidem datam in re modica non servanti,
6. Et rei promissa æquivalentem subroganti:
7. Etiam, cum à promissa præstatione est impeditus.
8. Instantia Regula objecta.
9. Eam in eadem relinquunt.

Consonat & usu penè quotidiano trita vox & Regularis verius est, *Frangenti fidem, fides frangatur eadem.* Cujus & Propositæ Regulæ sensus est, *Is, qui fidem conventionem aliquam alteri datam non servat, ex eaque debitum non præstat, perere ab eo non potest, ut fidem servet sibi quæ debitum præstat.* Unde, si per viam transactionis Titius liti eò pacto renuntiavit, ut Cajus ipse adversarius intra anni spatium certam pecuniæ summam solvat: & hanc intra tempus illud Cajus non solvat, ad litem Titius impune redit, *l. Cum proponas 21. C. de Pactis:* & si fundi conductor biennii continui non solvit pensionem, vel in illo male versatus est, à locatore expelli potest, quin committatur poena à locatore ex conventionem solvenda, si intra certum tempus v. g. novennium è fundo conductor expellatur, *l. Quarto 54. ff. Locati;* quia contractui inest tacita conditio, *Si conductor pensionibus paruerit, & fundum coluerit, ut oportet;* quæ à conductore non servatâ, ei de non expellendo datam fidem servare locator non tenetur per Regulam præsentem; cujus vigore, si fundi dominus directus contra datam fidem perfidè suppressat vasallum, hic justè ei denegat obsequia, & à Principe impetrat liberationem ab ejus jurisdictione, *Lib. 2. Feud. tit. 6. Et can. De forma 18. in fine, 22. q. 1.*

Ratio